

Jako by ten stařec nikdy nebyl malé dítě
Půl století nazpět tahle babka svedla by tě
Kámen hážou po těch jemž nedávno tleskali
Strmé pády z vrcholů zákonem se staly

Ne vždy vlna tě donese k touženému cíli
Lituje že odhodil ty co dosloužili
Dřív panoval ten co hrabe v popelnici
I fasádu ztratil dům co v protější ulici

Jen bůh je tu navěky věřte přátelé
Nové zprávy zřídka kdy bývají veselé
Kmen co právě přitáhl tvého boha stál
Zemře nebo změní víru poražený král

Pro blbost na smrt se urazit
Bez soudu jak vepře porazit
Za málo nechat se uplatit
Svoji čest na věky zatratit

Přestože zní slovo mír snad zbaběle
Přestože se občas tvářím kysele
Přestože se starý svět už vytrácí
Přestože se mluvit pravdu nevyplácí

Po jiném než po míru netoužím
Raději se směju nežli se šklebím
Ty co tvoří starý svět u sebe mám
K zbabělcům a lhářům se nepřidám

Plácali tě po ramenou a pochlebovali
Povídali jak by se tě vždycky zastali
Pak zaslechli že ses s čertem dohromady dal
Nezkoumali a přeběhli ty teď stojíš sám

Jsou tací co odpouští stále dokola
Těm věrným a stálým se to jako zrada zdá
Verzí pravdy je tolik, že přechází sluch
Pro jedny je ďábel a pro druhý bůh

Zlo se stalo dobrem a zlo v dobrém odhalilo
A monopol na dobro si striktně přisvojilo
Kdo se ztratil v realitě a dobro nespátřuje
Sankce nebo masáž ho jistě nasměruje

Nechtějte mé štěstí překazit
Zapšklostí nedám se já nakazit
Když nemusím bohy vám nešpiním
A přesto ty své já nezradím